

Rigsdag forelægges Forslag til Finansloven i det følgende Aar", „at Valgperioden for Folkethinget er treaarig". Enhver maa nu vist indrømme, at alle disse Bestemmelser kunne dog ikke passe med en Sammenkomst hvert andet Aar af Rigsdagen. Altsaa vil det dog blive fornødent, for at denne Forandring kan ske paa dette Sted, at tillige de andre didhenhørende Bestemmelser samtidigt kunne tages under Overbetjelse og undergaae Forandringer; men alle disse øvrige Bestemmelser kunne kun undergaae Forandringer ved en Behandling paa grundlovmæssig Maade (Ord før ere: Rei!). Det troer jeg virkelig, at den ærede Rigsdagsmand ved nærmere Overbetjelse vil komme til at indrømme, at Bestemmelsen om, „at Valget gjælder for 3 Aar", Bestemmelsen om, „at Rigsdagen sammentræder den 1ste Octbr.", „at der paa Rigsdagen skal forelægges et Forslag, der kun angaaer det paa følgende Finansaar", allesammen ere af den Bessaffenhed, at der til disse ikke er sølet nogen Bestemmelse om, at heri kan Forandring ske ved Lov, og som Folge heraf maae de alle henføre under § 100 i Grundloven (Stemmer: Rei! Monrad: Det er en Feiltagelse!). Ja, maaskee! De ærede Herrer ville senere begrunde det; men, saalange jeg endnu ikke er bleven overtydet om det, vil det, efter min Mening, for at indbrønde det her omhandlede Punkt i de øvrige af mig nævnte Bestemmelser, være fornødent, at disse blive at behandle efter § 100 i Grundloven. Naar man altsaa, saasnart Fællesforsfatningen maatte være givet, erkjendte, at der laa en Fornødenhed for, at den danske Rigsdag kun blev sammentaldt hvert andet Aar, vilde man, ved ikke nu paa denne Tid at foretage denne Forandring, forhindre i længere Tid Fællesforsfatningen fra at træde i Kraft, og det er denne Grund, der har foranlediget os til, som ere af den Mening, at det er en nødvendig Folge af Fællesforsfatningens Sværktræden, at disse Sammenkomster her ikke kunne blive aarlige, at slutte os til Regeringens Udkast og foretrække strax at vedtage, at det kun bliver hvert andet Aar. Da jeg har Ordet for Diebliffet, skal jeg kun tillade mig en enkelt Ytring med Hensyn til, hvad der blev udtalt af den ærede Ordfører i Anledning

af § 2. Det forholdes sig unegteligt saaledes, at her ikke er Tale om Noget, der nødvendig-gjøres ved Fællesforsfatningens Indførelse, og derfor er der heller ingen Anledning til at reise nogen Discussion herover; men, naar den ærede Rigsdagsmand ogsaa her leilighvis har udtalt sin Opfatning af Statens og Kirkens gjensidige Ret med Hensyn til deres Eiendomsforhold, saa troer jeg dog, at en saadan Paa-stand ikke skal staae aldeles uimodsaagt, uden iøvrigt derpaa videre at indlade mig, men blot forvare mig imod, at den, der tier, ogsaa skulde have erkjendt Rigtigheden af, hvad der blev udtalt.

J. M. Hansen: Den sidste ærede Rigsdagsmand siger, at han er enig med Fleertallet i, at man ikke skal gaae ind paa andre Forandringer i „Danmarks Riges Grundlov" end saadanne, som ere absolut nødvendige paa Grund af den forventede Fællesforsfatning; men han er uenig med Fleertallet deri, at han troer, at den Forandring, at Rigsdagens aarlige Møder for Fremtiden skulle være toaarige, er en af de Forandringer, der ere nødvendige paa Grund af Fællesforsfatningen. Jeg veed ikke, hvorledes den ærede Rigsdagsmand er kommen til denne Mening. Jeg troer, at Fleertallet har Ret i, at dette ikke er en absolut fornøden Forandring; thi Ingen kan endnu sige, ja selv den ærede Premierminister har idag yttret, at ikke engang han kan sige, hvor ofte Fællesforsamlingen skal sammentalbes. Han har talt om, at dette kunde ske hvert eller hvert andet Aar; men han har ikke sagt, at det absolut vilde blive en af Delene, og efter den Stil-ling, Regeringen i det Hele indtager til hele Forsfatningsvæsenet, er der Intet til Hinder for at forudsætte Muligheden af, at en sli-g Sammentaldelse maaskee kun vil finde Sted hvert 3die eller 4de Aar. Man veed altsaa aldeles Intet herom; men, naar dette er Til-fældet, saa veed jeg virkelig ikke, hvorledes den sidste ærede Rigsdagsmand kan komme til den bestemte Mening, at det er absolut for-nødent, at forandre Rigsdagens Møder til toaarige. Man maa, førend man kan danne sig en bestemt Dom om dette Spørgsmaal, nødvendigvis først kjende Fællesforsfatningen